

סדר נטילת ידים של שחרית

ברכת נטילת ידים

בבוקר אחר הקימה יש ליטול מיד את הידים ולרוחץ את הפנים. יש ליקח כלי עם מים, ושופכים מתוכו תחילה על יד ימין, ואז על יד שמאל, וחוזרים על כך שלוש פעמים. אח"כ רוחצים את הפנים; לפני הנטילה יש להסיר את כל הטבעות מהאצבעות. בעת שמנגבים את הידים מברכים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

אם ניעור כל הלילה, יש ליטול ידים בבוקר, אבל בלא ברכה; מי שקם קודם עלות השחר ונטל את ידיו, צריך ליטול את ידיו שנית בעלות השחר בלא ברכה.

סדר לבישת ציצת

אחר נטילת ידים של שחר אוחזים בציציות של ארבע כנפות ומברכים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מְצִיַּת צִיצֵת:**

יש לבדוק תחילה את הציציות, אם הן תקינות ציציות שנסתבכו מפרידים ובודקים אם אין חוט שנקרע. במיוחד בודקים בחוטים במקום החור בו נקשרו הציציות; שאם יש שם רק חוט אחד קרוע, יש להחליף את כל הציציות קודם שמברכים עליהן. את ארבע הכנפות לובשים מהקימה בבוקר עד השכיבה בערב. מי שלובש טלית בעת התפילה, עדיף שלא יברך על ארבע הכנפות ובברכת הטלית יכוין גם על ארבע הכנפות.

סדר תפלה

קודם שיכנס לבית הכנסת ישהה מעט בעזרת בית הכנסת ויאמר:

וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶיךָ אָבִא בֵּיתְךָ. אֲשַׁתְּחִנָּה אֶל הַיְכָל קִדְּשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ:
ויכנס בנחת וביראה ויאמר:

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרִנָּשׁ:

כשיכנס לבית הכנסת יאמר:

**מִה טָבוּ אֱהַלְיָךָ יַעֲקֹב. מִשְׁפְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶיךָ
אָבִא בֵּיתְךָ. אֲשַׁתְּחִנָּה אֶל הַיְכָל קִדְּשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יְיָ אֱהַבְתִּי
מֵעוֹן בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחִנָּה וְאֶכְרַעָה.
אֶבְרָכָה לְפָנָי יְיָ עֲשֵׂי: וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב חֲסִדֶיךָ. עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:**

תפלת שחרית

תפילת הציבור מתחילה ב'אדון עולם'. ש"ץ מנגן 'אדון עולם' בקול רם, ובימים מצוינים בניגונים מיוחדים. אם ח"ו יש ביום חול בקהילה בר מינן קודם קבורה, אומרים אותו בלחש.

**אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּטָרֶם כָּל יִצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כְּכֹלֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלֶךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הָיָה. וְהוּא הָיָה. וְהוּא יְהִי בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי. וְצוֹר חֲבֵלֵי בְּעֵת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי. מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי. בְּעֵת אֵישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם רוּחֵי נְוִיתֵי. יְיָ לִי וְלֹא אֵיךְרָא:**

ש"ץ אומר בקול רם את כל ברכות השחר, מברכת 'על נטילת ידים' עד 'גומל חסדים טובים לעמו ישראל', והקהל עומד ועונה על ברכותיו 'ברוך הוא וברוך שמו ויאמן'. וכל אחד מהקהל אומר בעצמו בלחש את כל הברכות, רצוי לפני הש"ץ, כדי שיהיה פנוי לענות על ברכותיו.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

בברכת 'אשר יצר' הש"ץ מנמיך את קולו במלים 'וברא בוי' עד 'אחד מהם'.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצַר אֶת
 הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
 חֲלוּלִים. גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶא כְּבוֹדָךְ שָׂאם יִפְתַּח
 אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אֵי אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים
 וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חָלֵי כָּל בָּשָׂר
 וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

ב'אהי נשמה' אומר הש"ץ בקול את המלים הראשונות 'אהי נשמה שנתת בי, ממשיך בקול נמוך ושוב מרים קולו במלים האחרונות 'רבון כל המעשים' עד הסוף

**אֱלֹהֵי, נְשָׁמָה שְׁנַתָּתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אֶתָּה בְּרֵאתָה
אֶתָּה יִצְרַתָּה אֶתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי
וְאֶתָּה עֲתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא:
כָּל זְמַן שֶׁתִּנְשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:**

את הברכות מ'אשר נתן לשכוי' ועד 'הנותן ליעף כחי' אומרים בניגון מיוחד, המתחלף לסירוגין ברכה אחת בניגון עולה ואחת בניגון יורד. לברכות 'רוקע הארץ על המים' ו'עוטר ישראל בתפארה' יש ניגון של עליה יתירה, ולברכת 'הנותן ליעף כחי' יש ניגון מסיים.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹי בִּינָה
לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי גוֹי:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי עֶבֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשָׂנִי אִשָּׁה:**

במקום 'שלא עשני אשה' מברכות הנשים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂנִי כְּרִצּוֹנוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עֲרָמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל
הַמַּיִם:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין
מִצְעָדֵי גִבּוֹר:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל צָרָכִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל
בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֲרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיְעֶרֶף פָּחַ:
בברכה הבאה מנמיד השי"ץ קולו לפני שמגיע למילים 'ותנומה מעפעפי ושוב מרים קולו במילים
האחרונות לפני החתימה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה
מֵעֵינֵי וְתַנּוּמָה מַעֲפֵפִי. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
יְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּרְגִּלְנִי בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַרְךָ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל
תְּבִיאֵנִי לֹא לַיָּדַי חֶטָּא וְלֹא לַיָּדַי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיָּדַי
נִסְיוֹן וְלֹא לַיָּדַי בְּזִיוֹן וְאֵל יִשְׁלוּט בִּי יִצָּר הָרַע וּרְתַקְנֵי
מֵאָדָם רַע וּמְחַבֵּר רַע וּדְבַרְךָ בְּיָצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְנַגֵּי הַיּוֹם וּבְכָל
יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי
וְתַגְמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילְנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע
וּמְחַבֵּר רַע וּמְשַׁכֵּן רַע וּמַפְנֵעַ רַע וּמְשַׁטֵּן הַמְשַׁחִית
מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין
שְׂאִינּוֹ בֵּין בְּרִית:

שי"ץ מתחיל בקול רם את המילים הראשונות ואחרונות של כל קטעי תפילת 'רבון כל
העולמים לא על צדקותינו', והקהל אומר בקול עם השי"ץ את הפסוק 'שמע ישראל' ובלחש
'ברוך שם'. ואין אומרים כלל את דברי המבוא של חז"ל:
'לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר':

רבוּן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה
אָנוּ מָה תִּינּוּ מָה חֲסִדֵנוּ מָה צְדָקָנוּ מָה יְשׁוּעָתָנוּ מָה
כַּחֲנוּ מָה גְבוּרָתָנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם
כֹּלָּא הָיוּ וְחֲכָמִים כֹּבְלֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כֹּבְלֵי הַשֶּׁכֶל
כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ וַיְמִי תִיָּהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הִבֵּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עֲמֶיךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אַהֲבָךָ
שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמִּרְיָה. זָרַע יִצְחָק יַחֲידוֹ שְׁנֵעֲקֹד
עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי בְּכוֹרְךָ שְׁמֵאֵהֶבְתָּךְ
שְׁאֵהֶבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמְחֵתָ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תִיָבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
וּלְפָאֲרְךָ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַן שִׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ.
אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֶלְקָנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפָה
יְרֻשָׁתָנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאָנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב
וְבָקֵר בְּכֹל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

(בלחש) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲתָה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֲתָה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אֲתָה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲתָה הוּא

לְעוֹלָם הִבָּא קִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מְקוֹדְיָשֵׁי שְׁמֶךָ וְקִדְשׁ
אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תְּרוּם וְתִגְבִּייהַ קִרְנֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּרַבִּים:
אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי
הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. אָמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעְדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִנְיֶךָ
מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם
כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת
הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה.
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבוֹר שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה
שֶׁכָּתוּב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְּצֵי
אֶתְכֶם כִּי אֶתֶן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכֹל עַמֵּי
הָאָרֶץ בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

ברכת התורה וסדר הקרבנות

השייץ אומר שתי ברכות התורה בקול רם. המילים 'בדברי תורה' ו'והערב נא'
יאמר במהירות יחד, שלא יאמרו 'אמן' ביניהם, כי היא ברכת אחת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעֶסוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה:

וְהֶעֱרַב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ
 וְצֹאצְאֵינוּ וְצֹאצְאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד
 תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר
 בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר ברכת התורה מקפידים לומר מיד את פרשת התמיד (מקרא), סדר הקרבנות (משנה) וברייתא דרבי ישמעאל (תלמוד). לפי מנהג אשכנז המקובל מקדם, אין אומרים את פסוקי 'יברכך' ומשנת 'אלו דברים'. מנהג מהרי"ל היה לאמרם רק כשהשכים ללמוד קודם עלות השחר ובירך ברכת התורה, ולא יכל עדיין לומר פרשת התמיד, שאין זמנו אלא ביום.

במדבר כח, א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קְרָבְנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ
 נִיחַחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:
 וְעִשְׂרֵית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן כֶּתִיב
 רְבִיעֵת תִּהְיֶה: עֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֵר סִינֵי לְרֵיחַ
 נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת תִּהְיֶה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּךָ גִּסְךָ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ
 תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסֹכּוֹ תַּעֲשֶׂה
 אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה:

יש שנהגו לומר גם את הפסוק הזה

ויקרא א' וְשַׁחַט אֶת־אֶתְּךָ עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
בשבת מוסיפים:

במדבר כח, ט וּבַיּוֹם הַשֵּׁבֶת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֹת
שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:
בראש חדש מוסיפים:

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן
עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ
נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵיהֶם תִּצִּי תִהְיֶה לֶפָר
וּשְׁלִישֵׁת תִּהְיֶה לְאַיִל וּרְבִיעֵת תִּהְיֶה לְכֶבֶשׂ יי זֹאת עֲלֹת
חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת
לַיהוָה עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

פרק איזהו מקומן (זבחים פ"ה) יאמר בנגון שאומרים המשניות וכן ברייתא דר' ישמעאל בנגון הגמרא.
א איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון
פר ושעיר של יום הכפורים שחיתתן בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הנה על בין הבדים ועל
הפרכת ועל מזבח הנהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי
הדם הנה שופך על יסוד מערבי של המזבח החיצון אם לא
נתן לא עכב: ב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הנה על
הפרכת ועל מזבח הנהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי
הדם הנה שופך על יסוד מערבי של המזבח החיצון אם לא

נָתַן לֹא עִכָּב אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֵׁן: ג חטאת הצבור
 וְהִיחִיד אֱלוֹ הֵן חטאת הצבור שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֵׁל
 הַמוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתוֹן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן
 וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹנֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת. כִּיצַד, עָלָה
 בַּכֶּבֶשׂ וּפְנָה לְסוּבָב וּבָא לֹו לְקָרֵן דְּרוּמִית מִזְרְחִית. מִזְרְחִית
 צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה
 שֹׁפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
 כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת: ד הַעוֹלָה קָדַשׁ
 קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָהּ
 טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל
 לְאִשִּׁים: ה זְבַחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת אֲשֶׁם
 גְּזֵלוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נְזִיר אֲשֶׁם
 מְצוּרַע אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתוֹן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
 ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה
 וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל
 אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמוּרָם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא
 בָּהֶם אֵלָא שְׁהַמוּרָם נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם
 וְלַעֲבָדֵיהֶם: ז שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹן בְּכָל מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד. הַמוּרָם
 מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָּהֶם אֵלָא שְׁהַמוּרָם נֹאכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
 וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים
 קָלִים שְׁחִיטָתוֹן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת
 וּבִלְבָד שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד: טָנָה בְּאִכִּילָתוֹן הַבְּכוֹר נֹאכָל
 לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל

לשני ימים ולילה אחר. הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת. מקל וחקר. ומגזרה שנה. מבנין אב מכתוב אחד. ומבנין אב משני כתובים. מכלל ופרט. ומפרט וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט. מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל. כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל פלו יצא. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר. כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו. ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמניות:

אין אומרים קדיש אחר קרבנות.

סדר עטיפת הטלית

קודם יברוך שאמר' מתעטפים תחלה בטלית ואחרי כן מניחים תפלין. אף נערים מתעטפים בטלית גדול. הרב והשי"ץ אומרים את ברכת הטלית ושתי ברכות התפלין בקול רם. קודם שמתעטפים בטלית צריך לבדוק בציציות לראות שיהיו כשרות.

יברך מעומד:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצֵיִת:**

אחרי כן יניח הטלית על ראשו רחבו לקומתו ויטול שתי ציציות הימניות לאחוריו בכתף שמאלית ושתיים האחרות ישארו לפניו, נמצאו כל ד' ציציות בצד שמאל ופיו וסנטרו מכוסים, ויעמוד כך מעוטף כדי הלוך ד' אמות לפחות. אחרי כן יסיר הטלית מעל פניו ויחזיר הציציות למקומן. נהגו מלפנים בעת התפילה לעטוף הראש בטלית דהיינו להניח הטלית מעל הכובע, ובדורות האחרונים נתפשט שחובשים כובע בלא טלית מעליו או מסירים הכובע לגמרי ומניחים הטלית מעל הכיפה בלבד.

פסוקי דזמרה של שבת ויום טוב בעמוד 103

סדר הנחת תפילין

הרב והשי"ץ אומרים את שתי ברכות התפלין בקול רם אבל בחול המועד כולם בלחש. יקח תפלה של יד ויניח אותה על יד שמאל על בשר הגבוה שבזרוע, וקודם הקשירה יברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:**

ומהדק וקושר את הקציצה ברצועה וכורך על זרועו כריכה או שתיים, ולוקח תפלה של ראש ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין:**

מהדק את התפילה של ראש ואומר:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אחרי כן משלים כריכת שבע כריכות על זרועו, ומוסיף שלוש כריכות על אצבעו האמצעית.

בחליצת התפילין מתירים תחילה את שלוש הכריכות מהאצבע, אחרי כן חולצים את התפלה של ראש ולאחריה את התפלה של יד. בראש חדש יש החולצים לפני יובא לציון, ויש החולצים לפני יחצי קדיש. בחול המועד ברוב הקהילות חולצים לפני הלל. לפי המנהג הישן אין חולצים את התפילין לפני מוסף גם בראש חדש וגם בחול המועד.

פסוקי דזמרה

לפני 'ברוך שאמר' מכריזים:

שְׁתִּיקָה יָפָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה!

הש"ץ אומר את 'ברוך שאמר' כולו בנעימה, וצריך לאמרו בעמידה. ואסור להפסיק בדיבור מתחילת 'ברוך שאמר' עד לאחר תפילת העמידה. ויאחז הבי' ציציות שלפניו בידו הימנית בשעת אמירת 'ברוך שאמר' וכשיסיים 'בתשבחות' ינשקם ויניחם בנחת מידו.

בְּרוּךְ שְׂאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא.
 בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לַיִרְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ
 הָעוֹלָם. הָאֵל אָב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן תְּסִידֵיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי
 דָוָד עֲבֹדְךָ נְהַלְלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
 נְגִידָךָ וּנְשִׁבְחֶךָ וּנְפָאֲרֶךָ וּנְמַלִּיכֶךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ
 מִלְּכָנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מִלְּךְ מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִלְּךְ
 מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

דברי הימים-א טז

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו:
 שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הַתְּהַלְלוּ
 בְּשֵׁם קְדֹשׁ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי: הִרְשׁוּ יי וְעֲזֹזוּ
 בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתוֹ

וּמִשְׁפָּטֵי כִּיְהוּ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּדָבַר צְנֹה לְאַלְפֵי דְדוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת
 אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
 לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אָרֶץ
 כְּנָעַן חֻבֵּל נַחֲלַתְכֶם: בְּהַיּוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כַּמַּעֲט
 וְגָרִים בָּהֶן: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם
 אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
 מַלְכִּים: אֵל תִּנְעֹנוּ בְּמִשְׁחֵי וּבִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: שִׁירוּ
 לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְּרוּ
 בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
 וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
 לְפָנָיו עַז וְחֵדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
 הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבְאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קִדְשׁ: חִילוּ
 מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מִלְּךָ: יִרְעֵם
 הַיָּם וּמְלֹאוּ יַעֲלֵץ הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֲזַי יִרְנְנוּ
 עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו יְיָ כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ
 לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם

קְדָשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֵּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְתִלְלֵ
 לֵי: רוּמָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
 הוּא: רוּמָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ. כִּי
 קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: אַתָּה יְיָ
 לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמְּנִי. חֲסִדֶיךָ וְאַמֻּתֶיךָ תִּמְיֵד
 יִצְרוּנִי: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הִנָּחָה:
 תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל בְּאַוֲתוֹ וְעֵזוֹ בַּשְּׁחָקִים:
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז
 וְתַעֲצֹמוֹת לָעַם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נִקְמוֹת יְיָ. אֵל
 נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַנִּשְׁבַּ גְּמוּלָה עַל
 גְּאִים: לֵי הִשְׁוִיעָה. עַל עֲמֹךָ בִּרְכָתֶךָ סִלָּה: יְיָ
 צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבְרִיךְ אֶת
 נִחְלָתֶךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: גְּבַשְׁנוּ חֲכֻמָּה
 לֵי. עֲזָרְנוּ וּמְגַנְּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ. כִּי בְשֵׁם
 קְדָשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהִי חֲסִדֶיךָ יְיָ עֲלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
 לָךְ: תִּרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדֶיךָ. וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוּמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶיךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאָהּ:

אֲשָׁרֵי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשָׁרֵי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו: וְאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְּךָ. אֲשִׁירָה לִי כִי
נִמְלַע עָלַי:

אין אומרים 'מוזמור לתודה' לא בשבת ויום טוב וערב יום כפור גם לא בערב פסח וחול המועד של פסח. אין המנהג לעמוד באמירת 'מוזמור לתודה'.

ק מְזִמֹּר לְתוֹדָה. הִרְיֵעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ: עֲבְדוּ
אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִי יְיָ הוּא
אֱלֹהִים. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ:
בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ
בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ. וְעַד הָר
וְדוֹר אֲמוֹנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד
מְבוֹאוֹ. מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ. עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זְכֹרְךָ לְדֹר
וָדָר: יְיָ בַשָּׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶאֱוֹ. וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וַיֵּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְיָ מִלֶּךְ: יְיָ מִלֶּךְ. יְיָ מִלֶּךְ. יְיָ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְיָ
מִלֶּךְ עוֹלָם וָעַד. אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְיָ הִפִּיר עֲצַת
גוֹיִם. הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלִב
אִישׁ. וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד.
מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדָר: כִּי הוּא אָמַר וַיִּהְיֶה. הוּא
צָוָה וַיַּעֲמַד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אָנֹכָה לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי

יֶעֱקֹב בְּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ
 עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֶוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתּוֹ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאָנוּ:

בכל אמירת 'אשרי' ש"ץ מרים קולו בנעימה בפסוק 'פותח את ידך ומשביע לכל חי רצוני' – כי הקול מעורר את הכוונה.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵינוּ:

קמה תהלה לדוד. אַרְוַמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמְּלָךְ.
 וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ.
 וְאַהֲלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלָּל מְאֹד.
 וְלַגְדֻּלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ.
 וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: תִּדְר כְּבוֹד הוֹדְךָ. וְדַבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ.
 וְגִדְלֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זְכַר רַב־טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ. וְצַדִּיקְתֶּךָ
 יִרְגְּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךָ אַפִּים וְגִדְל־חֶסֶד:
 טוֹב־יְיָ לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יְבָרְכֶנּוּ: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ
 יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם
 גְּבוּרָתָיו. וְכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת
 כָּל־עֲלָמִים. וּמְשַׁלֵּתֶךָ בְּכָל דוֹר־וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ
 לְכָל־הַנְּפֹלִים. וְזוֹקֵךְ לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל
 אֱלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ:

פּוֹתַח אֶת-יָדָךְ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן: צַדִּיק יי
 בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל-
 קָרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן-יִרְאֵיו
 יַעֲשֶׂה. וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-
 כָּל-אֲהָבָיו. וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יי
 יַדְבָּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קטו, יח קמו
 הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יי: אֶתְהַלֵּל יי בְּחַיֵּי.
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בַנְּדִיבִים. בְּבֶן
 אָדָם שָׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ.
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתֵנָתָיו: אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵינוּ: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶת
 הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים. נָתַן לָחֶם לָרְעֵבִים. יי מִתִּיר
 אֲסוּרִים: יי פָּקַח עֵוְרִים. יי זָקַף כְּפוּפִים. יי אֲהַב
 צַדִּיקִים: יי שָׁמַר אֶת גְּרִים. יתום וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹרֵה.
 וְדָרְךְ רְשָׁעִים יַעֲנֹת: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם. אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
 לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז
 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי נַעֲמִים
 נֶאֱמָרָה תְהַלֵּלָהּ: בְּנֵה יְרוּשָׁלַם יי. נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:
 הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֵה
 מִסְפָּר לְכוֹכָבִים. לְכָלֶם שִׁמּוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל

אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֶּחַ. לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹרֵד
 עֲנָוִים יי. מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ: עָנּוּ לַיי
 בְּתוֹדָה. זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכֹסֶה שָׁמַיִם
 בְּעָבִים. הַמְכִין לְאָרֶץ מָטָר. הַמְצַמִּיחַ הָרִים
 חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה. לְבַנֵי עֶרֶב אֲשֶׁר
 יִקְרְאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוֹס יִחַפֵּץ. לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ
 יִרְצֶה: רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו. אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
 שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יי. הַלְלֵי אֱלֹהֵי צִיּוֹן: כִּי חֲזַק
 בְּרִיחֵי שְׁעָרָיָהּ. בְּרַךְ בְּנֵיָהּ בְּקִרְבָּהּ: הַשֵּׁם גְּבוּלָהּ
 שְׁלוֹם. חֲלָב חֲטִיִּם יִשְׁבִיעֶהָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אָרֶץ.
 עַד מְהֵרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ: הַנִּתֵּן שִׁלְג כְּצֶמֶר. כְּפֹר
 כְּאֶפֶר יִפְזֵר: מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים. לְפָנַי קָרְתוֹ מִי
 יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם. יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ מַיִם:
 מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב. חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
 עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ:
 קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ
 בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל
 צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
 אוֹר: הַלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם: יִתְלָלוּ אֶת שֵׁם יי. כִּי הוּא צְנוּה וְנִבְרָאוֹ:
 וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ
 אֶת יי מִן הָאָרֶץ. תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבְרָד

שָׁלַג וְקִישׁוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל
 גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחֲיָה וְכָל בְּהֵמָה.
 רָמַשׁ וְצַפּוֹר כְּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים. שָׂרִים
 וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת. זְקֵנִים עִם
 נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּגְרַם קָרָן לְעַמּוֹ. תִּהְלַח
 לְכָל חֲסִידָיו. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט תִּלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לַיְי שִׁיר חֲדָשׁ. תִּהְלַתוּ בְּקֶהֱל
 חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
 בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל. בְּתַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ
 לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ. יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ
 חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רֹמְמוֹת
 אֵל בְּגֵרוֹנָם. וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בַּגּוֹיִם. תּוֹכַחוֹת בַּלְאֻמִּים: לְאֶסֶר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים.
 וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ תִּלְלוּיָהּ תִּלְלוּ אֵל בְּקֶדְשׁוֹ. תִּלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: תִּלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו. תִּלְלוּהוּ כָּרֹב גְּדָלוֹ:
 תִּלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר. תִּלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
 תִּלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹל. תִּלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְב:

° כשיש ברית מילה בבית הכנסת, הש"ץ מנגן מכאן עד סוף המזמור.

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה
תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן שְׁכֵן
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם.
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יש לעמוד מכאן ועד 'נאמן לפניך' ושוב ל'ישתבח'. אין מפסיקים בין אמירת 'נאמן לפניך'
לאמירת 'וכרות עמו הברית', אלא בשחרית של ברית מילה שמנגנים פסוקים אלה באמירת
סירוגין מיוחדת של המוהל והסנדק.

ד"ה א' כ"ט וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כָּל הַיּוֹמָה. וַיֹּאמֶר
דָּוִד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ. מֵעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
וְהַתְּהוֹדָה. כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יְיָ הַמְּמֹלָכָה.
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ.
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה. וּבִיָּדְךָ לְגִדֹל
וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ.
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: נחמיה ט' אַתָּה הוּא יְיָ לְבָרְכֶךָ.
אַתָּה עֹשֶׂת אֶת הַשָּׁמַיִם. שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם.
הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ. הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה
מַחֲיֶה אֶת כָּל־ם. וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים. אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ בְּאַבְרָם. וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ
נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ (מוהל): וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אָרֶץ

הַכֹּנְעַנִי (סנדק:) הַחֲתִי הָאֹמְרֵי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי
 לָתֵת לְזִרְעוֹ. (מוהל:) וַתִּקְּמוּ אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה:
 (סנדק:) וַתִּרְאֵ אֶת עֲנִי אֲבוֹתַיִנוּ בְּמִצְרַיִם. וְאֵת זַעֲקָתָם
 שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: (מוהל:) וַתִּתֵּן אֶתֵּן וּמִפְּתַיִם בְּפִרְעָה
 וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ. (סנדק:) כִּי יִדְעֶתָ כִּי
 הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: (מוהל:) וְהָיָם
 בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. (סנדק:) וְאֵת
 רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:

שירת הים נהגו לאמרה בניגון טעמי המקרא

שמות יד, ל (מוהל:) וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִיַּד מִצְרַיִם (סנדק:) וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת
 עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: (מוהל:) וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּד
 הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם
 אֶת־יְהוָה (סנדק:) וַיֹּאמְרֵנוּ בֵּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:
 שמות טו, א (מוהל:) אֲנִי יְשִׁיר־מִשְׁחָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹר (סנדק:) אֲשִׁירָה
 לִיהוָה כִּי־נִגְּאָה נִגְּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: (מוהל:)
 עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה (סנדק:) זֶה אֵלֵי
 וְאֲנִי־הוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנְהוּ: (מוהל:) יְהוָה אִישׁ
 מִלְחָמָה יְהוָה שָׁמוֹ: (סנדק:) מִרְפָּכֶת פִּרְעָה וְחִילּוֹ
 יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר שָׁלְשֵׁי טַבָּעוֹ בַיָּם־סוּף: (מוהל:)
 תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יַרְדּוֹ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן: (סנדק:)
 יִמְיִנֶנּוּ יְהוָה נֶאֱדָרֵי בַפֶּתַח יְמִינֶהּ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:

(מוהל:) וּבְרַב גְּאוֹנָה תִּתְרַס קָמִיךָ תִּשְׁלַח חַרְוֹנְךָ
 וְיִאֲכַלְמוּ פִּקְשׁ: (סנדק:) וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרְמוּ מֵיָם
 נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶגֶד נְזֻלִים קִפְאוּ תְהַמֵּת בְּלִבֵּי-יָם: (מוהל:)
 אָמַר אֲנִיב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֶחְלַק שָׁלַל (סנדק:) תִּמְלֹאמוּ
 נַפְשֵׁי אֶרְיִק חַרְבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי: (מוהל:) נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צִלְלוּ כְּעוֹפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִי-יָרִים:
 (סנדק:) מִי-כִמְכָּה בְּאֵלִם יִהְיֶה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר
 בִּקְדֹשׁ נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה פִּלְא: (מוהל:) נְטִיתָ יְמִינְךָ
 תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: (סנדק:) נְחִיתָ בְּחִסְדְּךָ עִם-זֶו נֶאֱלֵת
 (מוהל:) נִתְלֵת בְּעֵינֶיךָ אֶל-נְוֶה קִדְשֶׁךָ: (סנדק:) שִׁמְעוּ
 עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחֹז יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי: (מוהל:) אֲז
 נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחַזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ
 כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן: (סנדק:) תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד
 בְּגִדְלָהּ זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן (מוהל:) עַד-יַעֲבֹר עִמָּךָ
 יִהְיֶה עַד-יַעֲבֹר עִם-זֶו קִנִּיתָ: (סנדק:) תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ
 בְּתַר נִחְלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֵלְתָּ יִהְיֶה: (מוהל:)
 מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנִי יִדְיָךָ: (סנדק:) יִהְיֶה | יִמְלֹךְ לְעֵלָם
 וְעַד: (מוהל:) יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:
 כִּי לֵי הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּתַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת הַר עֲשׂו. וְהִיָּתָה לֵי
 הַמְּלוּכָה: וְהִיָּתָה יְיָ לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם

הַתּוֹא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבַתּוֹרֶתְךָ כָּתוּב
 לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֶךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחְתָּה הַלֵּל וְזִמְרָה עֲזוֹ
 וּמְשֻׁלָּה גִצְח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלָּה וְתִפְאַרֶת
 קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוּת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל, מְלִיךְ, גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבָחוֹת,
 אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בַּשִּׁירֵי
 זִמְרָה, מְלִיךְ, אֵל, חַי הָעוֹלָמִים:

ש"ץ אומר כאן קדיש. באמירתו כורע חמש כריעות והיינו באמירת המילים
 'יתגדל', 'אמן' – יהא שמיה רבא', 'יתברך', 'ברוך הוא', 'ואמרו אמן השני.
 השומעים עונים 'אמן יהש"ר' עד 'עלמיה', ובנשימה אחרת מוסיפים את
 המילה: 'יתברך'. מוסיפים 'יתברך' גם אם עומדים בתפילה במקום שאין
 רשאים להפסיק בו. בהגיע הש"ץ למילים 'שמיה דקודשא', הציבור אומר עמו
 (ולא אחריו): 'ברוך הוא'. ואז ממשיך לומר: 'לעילא מכל ברכתא'.

חזו. יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא
 כרעותה וימליך מלכותה בתיכון וביומיוכוון ובחיי
 דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתתדר
 ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא לעלא
 מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמורן
 בעלמא ואמרו אמן:

בעוד השייץ אומר 'ברכו' אומר הקהל בלחש:

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם עַל כָּל
בְּרָכָה וְתַהֲלָה, וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים, סְלוֹ
לְרֹכֵב בְּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

שייץ מאריך באמירת 'ברכו':

בְּרַכּוּ אֶת יי
הַמְּבָרָךְ:
קהל ושייץ יחדיו:
בָּרוּךְ יי
הַמְּבָרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֲשֵׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-הַכֹּל:
הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדְרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה הָאָרֶץ
קַיִיגָה: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבִדּוֹ מֵאֵז. הַמְּשַׁבַּח
וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל
יָדְעָה. הַכִּין וּפָעַל זְהָרֵי חֲמָה. טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד
לְשְׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹ
קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׁדֵי. תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל
וּקְדוּשָׁתוֹ: תַּתְּבָרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל-שִׁבַּח מַעֲשֶׂה
יְדִיךָ. וְעַל-מְאֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סְלָה:

נוהגים שהש"ץ אומר מכאן בקול

תְּתַבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְנוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד מִלְכֵנוּ יוֹצֵר מְשַׁרְתִּים
 וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתּוֹ כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
 וּמְשַׁמֵּיעִים בְּיִרְאָה יָחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 וּמְלֶךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֲהַוְבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם
 גְּבוּרִים וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן
 קוֹנֵיהֶם וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
 וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים
 אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלֵם מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת
 שְׁמַיִם זֶה מְזֵה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ
 לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה.
 קְדֻשָּׁה כָּלֵם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמֹּת שָׁרָפִים לְעַמֹּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ

פועל גבורות עשה תְּדַשׁוּת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע
 צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא
 תְּהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כְּאֲמוּר לַעֲשֵׂה אוֹרִים
 גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. אוֹר תְּדַשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִיר
 וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר
 הַמְּאוֹרוֹת:

אַתְּבָה רַבָּה אַתְּבָתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תְּמַלֵּךְ גְּדוּלָה
 וַיִּתְּרָה חֲמִלָּתְךָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּעֵבֹר
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂבֻטְחוֹ בְּךָ וְתִלְמִדֵם חֲקֵי חַיִּים כֵּן תְּחַנְּנֵנוּ
 וְתִלְמִדְנוּ: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ
 וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
 לְשִׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
 תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְדַבֵּק
 לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתְךָ וַיִּחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת
 שְׁמֶךָ וְלֹא גִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בְּשֵׁם קְדוֹשְׁךָ
 הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ:
 וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרִבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמִיוֹת לְאֲרָצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבָנוּ
 בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

עונים 'אמני' על ברכת אהבה של ש"ץ. להשלמת רמ"ח תיבות בקריאת שמע מקדימים לה אמירת 'אל מלך נאמני' הן ביחיד והן בציבור. ויש משלימים את חשבון רמ"ח בעניית 'אמני' על ברכת אהבה של ש"ץ, שיאמני הוא נוטריקון 'אל מלך נאמני'.
אוחזים את שתי הציציות הקדמיות ביד שמאל כנגד הלב בעת שקוראים 'קריאת שמע'.

אל מלך נאמן

דברים ו, ד

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְיֶה לְכָל־נַפְשֵׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ
לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתַּבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

דברים יא, יג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֶהְיֶה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יורֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֹשֵׁב בְּשׂוּדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ